

Jeles Napok

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 2. szám, 2019. január 11.

A rendszerváltás előtt voltunk, vagy néhány évvel utána, hasonló volt a hangulat. Akkoriban Pécsre jártunk, ha hétvégén megtehetjük, átmentünk. Mehettünk volna Szegedre, Debrecenbe, Budapestre is, ott voltunk minden kilométerkőnél, meg fogjuk változtatni az egész magyar irodalmat, de Pécs volt a legszebb város, akkoriban az ott élő barátainkat szerettük a legjobban, és hát, bizony, az esett tőlünk a leginkább Nyugatra. Volt egy régi Daciánk, utálatosan zúgott benne folyamatosan a kilométeróra, nemsokára el is szakadt az elszabadult drót, ha jól emlékszem, valahol Ljubljánában jártunk, katt, és vége. Átvágtunk országunk déli részein. Az egyik pécsi elő-falunak az a neve, hogy Szederkény. Általában a lakásban maradtunk, villányi termelői folyóbort ittunk, beszélgettünk, nevettünk, és teljesen világos volt, hogy a nemes alkohol a végletekig képes fokozni a szellemi és lelki teljesítőképességünket, és hogy nagyon-nagyon sokáig fogunk majd élni ebben az új és szabad világban, talán meg se halunk.